

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 99/15
v Luxemburgu 10. septembra 2015

Rozsudok vo veci C-266/14
Federación de Servicios Privados del sindicato Comisiones Obreras
(CC.OO.)/Tyco Integrated Security SL a Tyco Integrated Fire & Security
Corporation Servicios SA

Čas presunu pracovníkov, ktorí nemajú stále alebo obvyklé pracovisko, medzi ich bydliskom a prvým alebo posledným klientom pracovného dňa, je pracovným časom

*Vylúčenie týchto presunov z pracovného času by bolo v rozpore s cieľom bezpečnosti a ochrany
zdravia pracovníkov stanoveným právom Únie*

Smernica Únie¹ definuje pracovný čas ako akýkoľvek čas, počas ktorého pracovník pracuje podľa pokynov zamestnávateľa a vykonáva svoju činnosť alebo povinnosti v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi a/alebo praxou. Akýkoľvek čas, ktorý nie je pracovným časom, sa považuje za čas odpočinku.

Spoločnosti Tyco Integrated Security a Tyco Integrated Fire & Security Corporation Servicios (ďalej len „Tyco“) vykonávajú vo väčšine španielskych provincií montáž a údržbu bezpečnostných systémov na zamedzenie krádeží. V roku 2011 Tyco zatvorila svoje regionálne kancelárie a pridelenila všetkých svojich pracovníkov do ústrednej kancelárie v Madride (Španielsko).

Technickí pracovníci zamestnaní spoločnosťou Tyco vykonávajú montáž a údržbu bezpečnostných zariadení v domácnostiach a priemyselných a obchodných zariadeniach nachádzajúcich sa v územnej oblasti, ktorá im je pridelená, aj keď nemajú stále pracovisko. Táto oblasť môže zahŕňať celú provinciu alebo jej časť a niekedy dokonca viaceré provincie. Pracovníci majú k dispozícii služobné vozidlo, ktorým sa každý deň presúvajú zo svojho bydliska na rôzne miesta, kde majú vykonať montáž alebo údržbu a na konci pracovného dňa sa vracajú do svojho bydliska. Vzdialenosť medzi bydliskom uvedených pracovníkov a miestami, kde sa má vykonať montáž alebo údržba môže byť značne odlišná, niekedy môže presahovať 100 kilometrov a trvať do troch hodín. Každý pracovník má na výkon svojich úloh k dispozícii mobilný telefón, pomocou ktorého sa na diaľku dorozumieva s ústrednou kanceláriou v Madride. Pracovníci dostávajú deň vopred pred pracovným dňom plán cesty do jednotlivých miest, ktoré majú v rámci svojej územnej oblasti navštíviť počas daného dňa s uvedením času, kedy sa majú dostaviť ku klientom.

Tyco nezapočítava čas presunu medzi bydliskom a klientom (t. j. každodenný presun medzi bydliskom pracovníkov a zariadeniami prvého a posledného klienta, ktorých určí Tyco) ako pracovný čas, ale ako čas odpočinku. Tyco počíta denný pracovný čas započítaním času, ktorý uplynul od príchodu jeho zamestnancov do zariadenia prvého klienta v ten deň do odchodu týchto zamestnancov zo zariadenia posledného klienta; započítava len čas úkonov v zariadeniach a presuny medzi jednotlivými klientmi. Tyco však pred zatvorením regionálnych kancelárií počítala denný pracovný čas svojich zamestnancov od ich príchodu do kancelárie (zamestnanci tam prevzali vozidlo, ktoré mali k dispozícii, zoznam klientov, ku ktorým sa mali dostaviť a plán cesty) až do času ich návratu do uvedených kancelárií večer (aby tam odovzdali vozidlo).

Audiencia Nacional (Národný súd, Španielsko), ktorému je vec predložená na rozhodnutie, sa pýta, či čas presunu pracovníka na začiatku a na konci pracovného dňa sa má považovať za pracovný čas v zmysle smernice.

¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/88/ES zo 4. novembra 2003 o niektorých aspektoch organizácie pracovného času (Ú. v. EÚ L 299, s. 9; Mim. vyd. 05/004, s. 381).

Rozsudkom z dnešného dňa **Súdny dvor vyhlásil, že pokiaľ pracovníci, o akých ide vo veci samej, nemajú stále alebo obvyklé pracovisko, čas presunu, ktorý títo zamestnanci venujú denným presunom medzi ich bydliskom a zariadeniami ich prvého a posledného klienta určeného ich zamestnávateľom, predstavuje pracovný čas v zmysle smernice.**

Súdny dvor usudzuje, že pracovníci nachádzajúci sa v takej situácii vykonávajú svoje pracovné činnosti alebo povinnosti počas celej doby presunu. Presuny pracovníkov na to, aby sa dostali ku klientom určeným ich zamestnávateľom, sú nevyhnutným prostriedkom výkonu ich technických úkonov u týchto klientov. Nezohľadnenie týchto presunov by viedlo k tomu, že Tyco by sa mohla domáhať toho, že len čas, ktorý uplynul pri výkone montáže a údržby bezpečnostných systémov patrí pod pojem pracovný čas, čoho dôsledkom by bolo skreslenie tohto pojmu a ohrozenie cieľa ochrany bezpečnosti a zdravia pracovníkov. Skutočnosť, že presuny pracovníkov na začiatku a konci pracovného dňa ku klientom alebo od nich boli považované spoločnosťou Tyco za pracovný čas pred zrušením regionálnych kancelárií navyše ukazuje, že úloha spočívajúca v riadení vozidla z regionálnej kancelárie k prvému klientovi a od posledného klienta do regionálnej kancelárie predtým predstavovala časť povinností a činností týchto pracovníkov. Povaha týchto presunov sa však od zrušenia regionálnych kancelárií nezmenila. Zmenilo sa len miesto odchodu presunov.

Súdny dvor zastáva názor, že pracovníci sú v čase presunov k dispozícii zamestnávateľovi. Pracovníci totiž počas týchto presunov podliehajú pokynom ich zamestnávateľa, ktorý môže zmeniť poradie klientov alebo zrušiť či pridať schôdzku. Počas potrebnej doby presunu, ktorú väčšinou nie je možné skrátiť, nemajú pracovníci možnosť voľne disponovať svojím časom a venovať sa svojim vlastným záujmom.

Súdny dvor tiež dospel k záveru, že títo pracovníci pracujú počas presunov. V situácii, ak pracovník, ktorý už nemá stále pracovisko, vykonáva svoje povinnosti počas presunu ku klientovi alebo od klienta, treba tohto pracovníka tiež považovať za osobu, ktorá pracuje počas tejto cesty. Keďže presuny neoddeliteľne patria k postaveniu takého pracovníka, miesto výkonu práce nemôže byť obmedzené na miesta jeho fyzickej prítomnosti u klientov zamestnávateľa. Okolnosť, že pracovníci začínajú a končia takéto cesty vo svojom bydlisku, priamo vyplýva z rozhodnutia ich zamestnávateľa zrušiť regionálne kancelárie, a nie z vôle týchto pracovníkov. Nemôžu byť teda zodpovední za voľbu svojho zamestnávateľa zrušiť tieto kancelárie, inak by to bolo v rozpore s cieľom ochrany bezpečnosti a zdravia pracovníkov sledovaným smernicou, ktorý zahŕňa potrebu zabezpečiť pracovníkom minimálnu dobu odpočinku.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlásenia rozsudku je k dispozícii na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106